

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 11. Concordia inter Scotiæ Viduam Reginam, & Pro-Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI
A. C. 1551.

occidendi consilium cepisse deprehenderetur quamvis rem non perfecisset, felonix reus declararetur. Cæterum hæc eadem lex, quæ forte nunquam executioni fuit data, plus justo & quidem contra Ducem, Regni Parem, regisque Avunculum ab hisce Judicibus fuerat extensa; nam non deerant, qui Sommersetum Ducem mortis reum esse Eduardo persuadebant, quapropter securi percutiendus decernitur, quæ tamen sententia non nisi vigesima secunda Januarii anno sequenti effectui data fuit.

§. XI.

Concordia inter Scotiæ Viduam Reginam, & Pro-Regem.

Thuan. l. 8.
n. 7.

Interea Scotiæ Regnum ob pacem utrinque firmatam solida tranquillitate fruebatur, atque ipsa etiam Maria Regina Vidua, postquam integro anno in Galliis hærens rebus suis, quantum valuit, ibidem prospexerat, rursus in patriam suam revertebatur, universamque Angliam prætervecta secum Henricum Clutinium de Oisello Franciæ Oratorem sibi percarum, ac alioquin acris ingenii virum ducebat, tandemque appulsa, ac Proregem, qui cuilibet jus suum redditurus varias Regni Provincias peragrabat, secuta eum sollicitate

tare coepit, ut sese imperio abdicaret, Sæcul. XVI.
 idque, ut eo facilius illi persuaderet, A.C. 1551.
 eidem clam significari jussit, quod Regina jamjam adulta eum tandem ad reddendas administrationis suæ rationes adigere statuisset: Ut igitur Prorex suam, suorumque securitatem tutam redderet, in has condiciones cum Regina convenit I. Regina caveat, ut ea, quæcunque e defuncti Regis bonis usurpaverat, a Gallis ipsi condonentur. II. Eadem ipsum immunem a rationibus tutelæ reddendis præstaret. III. ab eo duntaxat juramentum exigeretur, quod ex redditibus illis, qui adhuc exstant, tantummodo reddat. In his pactis Prorex vicissim Castri-Eraldi in Pictavia Ducis titulo donatus est, adjecta duodecim millium librarum pensione. Præterea huic foederi ista adhuc addebatur conditio, vi cuius, si Regina sine liberis decederet, ipse proximus hæres decerneretur. Porro hæc pacta postmodum in Galliis confirmabant juvenis Regina, ejusque Curatores, qui erant Henricus Rex, Guisæ Dux, & Cardinalis Lotharingius ejusdem frater, quos Regina e Matris suæ sententia ad id nominaverat.

Nihilominus Jacobus Hamilton Araniæ Comes, ac Scotiæ Prorex cum

Q 4

ad-

Sæc. XVI.
A.C. 1551.

administrationis suæ finem instare cerneret, ad solitam animi sui inconstantiam relabebatur; cum enim consideraret, quam periculosum esset, si a summa auctoritate, in qua suis vexationibus plurimorum invidiam sibi accerferat, ad vitam privatam redigeretur, ac multorum injuriis, necnon ob illata damna justæ eorum vindictæ exponeretur, hinc modo ad differendam promissi sui executionem obtentus quærere, morasque necere, modo palam etiam profiteri cœperat, quod regni administrationem dimittere nollet, cum Regina nondum duodecimum ætatis suæ annum explevisset. Insuper Prorex, ne datæ fidei stare, vehementer urgebatur ab Archiepiscopo Sancti Andreano, spurio suo fratre, qui Proregem pro suo arbitrio moderabatur, nulloque pacto permittebat, ut is sese dignitate sua abdicaret: quapropter elusis Gallorum sollicitationibus, atque insuperhabitis comminationibus, quibus pensionis nuper eidem in Franciæ Regno constitutæ jactura intentabatur, Prorex tanta vi, ac pertinacia suo institit proposito, ut Regina Vidua Sterlinum secederet, ac Proregem ferme solum relinqueret, quod sane manifestum erat inditium, omnium animos ab eo esse alienos: quo-

quocirca & ipse paulo post ultro conditiones acceptare compellebatur.

Sæc. XVI.
A.C. 1551.

§. XII.

Camajanus pro exploranda Cæsaris mente a Papa ablegatus.

Hæc dum interim gerebantur, summus Pontifex bellum pertæsus Verallum Cardinalem tanquam Sedis Apostolicæ Legatum in Franciam decrevit, ut Pontificem inter, & Henricum II. Regem dissidia circa Parmensem Ducatum componeret. Legato igitur in Gallias abeunte interea Papa Carpium Cardinalem pariter Legatum ad Cæsarem misit, ut illum de consiliis cum Henrico II. agitandis certiolem redderet; ad omnem autem sinistrae suspitionis ansam Carolo V. præripiendam, jam antea Camajanum suum Nuntium præmiserat, ut mandata Verallo data Cæsari exhiberet, notumque faceret, quod huic eidem Legato a Papa disertis verbis injunctum fuisset, ut nullum omnino concordiaæ pactum acceptaret, nisi prius Octavius Farnesius Parmensis Ducatus possessionem abdicasset. Insuper Camajano præcipiebatur, ut Cæsari hujus Legationis causam exponeret, eique significaret, quod illa unice ideo fuisset decreta, ut Pontifex paternum suum affectum Regi

Q 5

testa-